

Dalmatino

Moran Biti Jak

Ako ikad privalis priko usana ric za
jubav koja vise nema ime
to je ono cega ja najvise se bojin
da ne ostanen ka kolona bez cime
i kad me zadnji put ka suzu potiras
grube beside kad prikinu mi dah
i nema nacina da pomirin se s time
da san vako osta sam ka pas
zoven te, a puka mi je glas
Ref.

Sad znan da jubav nista ne vridi
srcem kad na nju san isa uvik bi pa
i da provon bi puka o hridi
koje podlo je sakrila magla
ledena kisa i mrak
a moran biti jak
Di god kad san sam, povirin u spomenar
a nije bas da dicin se sa njime
jerbo tuce me ka bic svaka slika oli ric
sta je predugo u srcu podstanar
I nema milosti za jude kao mi
grisne odkada su na svit zinili
ja poklonit cu se Bogu
ali podic s nogu
da san vako osta sam ka pas
zoven te, a puka mi je glas
Ref.